

ПОЗИТИВНИЙ ДОСВІД ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА ПРИКЛАДІ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ (США)

Швидкий розвиток номенклатури та можливостей засобів інформаційних та комунікаційних технологій призвело в сфері освіти до протиріччя між педагогічними можливостями і обмеженістю в знаннях та педагогів. Новітні інформаційні технології суспільства дійшла і до освіти, усі форми навчання широко використовують засоби інформаційних та комунікаційних технологій. Поширення інформаційних та комунікаційних технологій в дистанційній освіті активує розвиток традиційної педагогіки, яка окреслює, уточнює, передбачає педагогічні процеси і поступово трансформується на деяку нову інтернет-педагогіку. Тому технології дистанційного навчання відіграють особливу роль в розвитку освіти.

Проблема організації сучасних світових моделей дистанційного навчання досліджувались в працях: Є. Полат, А. Хуторського, С. Щеннікова, В. Бикова, Б. Вульфсона, О. Кареліної, та ін., професійна підготовка фахівців за кордоном знайшли висвітлення у дослідженнях вітчизняних науковців Н. Бідюк, Т. Десятова, В. Коваленко, Т. Кошманової, та ін.

В американському суспільстві також приділяється чільне місце освіті. Зміни які відбуваються в навчанні і в інших сферах людського життя, є результатом виникнення та розповсюдження новітніх інформаційних, комунікаційних та комп'ютерних технологій.

Метою даної статті є дослідження позитивного досвіду дистанційної освіти на прикладі однієї з найрозвиненіших країн США. Оскільки США є однією з перших країн світу, де накопичено значний досвід реалізації ідей дистанційного навчання в системі вищої освіти, доцільно буде узагальнити та розглянути етапи, моделі розвитку дистанційної освіти у США як позитивного прикладу дистанційного навчання, що ми й розглянемо у подальшому викладі матеріалу. З даної мети і впливає актуальність даної проблеми.

Для більшості країн світу постають питання про інноваційний розвиток освіти в цілому. Тому в США найбільшого поширення набуло дистанційне навчання. Розв'язання проблем дистанційної освіти відбувається через використання найсучасніших технологій розповсюдження дистанційного навчання в освіті [2]. Термін «distant education», тобто дистанційне навчання, уперше був використаний у списку заочних кореспондентських курсів університету штату Вісконсін у 1892 році [1].

Великого поширення набули питання стосовно якості, під час використання новітніх технологій, які між іншим і до сьогодні є спірними. Наприклад, Р. Козма відзначив, що студенти дистанційної форми навчання більш активно залучені до структуризації своїх власних знань. С. Толбот у статті «Хто вбиває вищу освіту?», стверджують, що «нові інформаційні технології пророкують кінець вищій освіті в тому вигляді, у якому вона існує...» [4, с. 26]. К. Роджерс [3, с. -98], навпаки, вважає що інформаційні технології можуть зробити навчання не механічним, а осмисленим.

Перший проект з дистанційного навчання з використанням комп'ютерних технологій був реалізований Д. Фелтсом в університеті Міссурі, була створена система «*The Computer Assisted Lesson Service*» (CALS – Система комп'ютерного супроводу навчального процесу), яка забезпечувала швидкий зворотний зв'язок з дистанційними студентами й електронне тестування. Як ми бачимо дистанційне навчання поширювалось та розвивалось на теренах США з великим успіхом, при цьому відбувались значні доповнення, у зв'язку з розвитком комп'ютерної техніки.

Дистанційна освіта, на даний момент, ґрунтується на чотирьох моделях, які використовують різноманітні традиційні засоби навчання та засоби нових інформаційних технологій: телебачення, відеозаписи, комп'ютерні телекомунікації: інтегративна модель, мережева, кейс-технологічна модель, модель інтерактивного телебачення. Дані моделі, використовують у світі, можуть бути використані будь-яким університетом, при цьому їх треба узагальнювати, для більш конкретного визначення цілі. Дистанційна освіта в США близька до даних моделей дистанційного навчання. Розглянемо моделі навчання, які використовують в вищих навчальних закладах США:

1. *Сегментна модель*: програми дистанційного навчання впроваджуються в навчальні плани традиційних освітніх закладів з метою бути конкурентноспроможними на ринку освітніх послуг. Прикладами навчальних закладів, в дистанційні програми яких залучена велика кількість споживачів є Університет Штату Іллінойс, Університет Штату Меріленд та ін.

2. *Бінарна модель* дистанційного навчання: комерційні провайдери дистанційного навчання співпрацюють з навчальними закладами та надають свої веб-платформи для споживачів дистанційних курсів. Комерційні провайдери також надають технічну підтримку навчальним закладам та іноді розробляють контент (зміст) курсу. Найуспішнішими комерційними провайдерами є Web CT, Blackboard, які підтримують більш понад 100 навчальних закладів США у розробці програм дистанційного навчання.

3. *Віртуально-університетська* модель дистанційного навчання: віртуальні університети є провайдерами програм дистанційного навчання на національному рівні. Найбільш відомими віртуальними університетами є Phoenix, Western Governors University та ін.

4. *Корпоративно-провайдерська* модель дистанційного навчання: корпоративними провайдерами є компанії, які пропонують дистанційні курси з метою підвищення кваліфікації власних працівників. Такими компаніями в США є Motorola, General Motors та ін.

Таким чином, в університетській освіті США успішно реалізується дистанційне навчання, яке забезпечують потреби ринку сучасних освітніх послуг. Використання даних моделей та їх поєднання поліпшує виклад інформації, за рахунок чого навчання відбувається зручно. Можемо вважати, що дистанційне навчання мало своє позитивне відбиття саме в США, адже студенти як підвищують свій рівень обізнаності, так є і гарними фахівцями своєї справи, тому можемо спростувати твердження С. Толбота, і сказати що дистанційна освіта є дієюю в своєму роді. До того ж має своє позитивне значення у здобутті освіти та самонавчанні.

Відтак, дистанційна освіта розглядається як додаткова ланка в освіті, що притримується заданого змісту, а також руйнує обмеження. Застосування моделей перелічених вище дає можливість зазначити що еволюційний процес що пройшло дистанційне навчання, пішло на користь не лише верхівкам освіти, але й дало змогу детальнішого вивчення матеріалів. При цьому не обмежуючи себе в просторі та часі. Також за даними моделями маємо можливість не просто навчатись за складеними планами, а й творчо розвиватись, як особистості.

Список використаної літератури

1. *Moore M.G. Distance Education: A Systems View / M.G. Moore, G. Kearsley.- Belmont CA : Wadsworth Publishers, 2005. - P. 146-151.*
2. *О.О. Андреев, К.Л. Бугайчук, Н.О. Каліненко, О.Г. Колгатін, В.М. Кухаренко, Н.А. Люлькун, Л.Л. Ляхоцька, Н.Г. Сиротенко, Н.Є. Твердохлебова. Педагогічні аспекти відкритого дистанційного навчання. За ред.. О.О Андреева, В.М. Кухаренка – ХНАДУ, Харків: «Міськдрук», 2013. – 212 с.*
3. *Rogers C. Freedom to Learn forthe 80-s / C. Rogers. – Columbus : Ch Merrill Publ. Company, 1983. – 312 p.*
4. *Talbott S. Who's Killing Higher Education? / S. Talbott // Educom Review. – 1999. – Vol. 34 (2). – P. 26–33.*

Анастасія Харченко

ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Упродовж багатьох років освіта залишається однією з найпоширеніших сфер людської діяльності та її роль в житті суспільства незмінно зростає. В усі часи освіта високо цінувалася та була запорукою щасливого життя людини, соціуму та держави. Саме на високоосвічених людях базувався прогрес усього суспільства та підвищення рівня добробуту народу — тому є цілком зрозумілим, що кращі перспективи завжди матимуть ті країни, які постійно підвищуватимуть рівень освіченості свого населення. Обґрунтованим є прагнення до вдосконалення освіти, винайдення її нових форм та видів. І одним із найпродуктивніших видів освіти сьогодні є дистанційне навчання.

Дистанційна освіта все більше починає цікавити сучасних науковців, оскільки відкриває багато перспектив для наукового вивчення, враховуючи її розвиток і можливості вдосконалення. Попри значну кількість праць, які тією чи іншою мірою стосуються різних аспектів дистанційного навчання, багатовимірність об'єкта дослідження у різних напрямках, потреба в чіткому поясненні зародження та розвитку дистанційної освіти в Україні зумовлюють актуальність та новизну дослідження з його детальним вивченням.

Варто зазначити, що проблемі дистанційного навчання присвячено багато праць вітчизняних та зарубіжних дослідників, таких як В. Биков, Ю. Дорошенко, М. Жалдак, А. Калмикова, А. Огур, О. Петровський, Е. Полат ін.

Складність та важливість окресленої проблеми, багатогранність об'єкта вивчення визначили *мету цієї роботи*, що полягає в *уточненні поняття*